

Simone Kiekebosch

Stichting Mawteni: "Accepteren en integreren"

“Binnen drie jaar zijn we bekend in heel Nederland.” Dit roept Robert Warda vol aanstekelijk enthousiasme. Robert is oprichter en voorzitter van de Mawteni Foundation. Mawteni (Arabisch voor mijn land) is een goeddoelenorganisatie voor en door vluchtelingen.

We praten met Robert Warda (rechts op de foto) en Jan van Bommel, bestuurslid van deze stichting. Jan woont in Nijmegen-Oost, en is betrokken bij Mawteni vanaf de oprichting in 2018.

Hoe kennen jullie elkaar? Jan: “Van een gespreksgroep, jaren geleden. Sinds mijn pensionering ben ik actief geworden bij vluchtelingenwerk. Ik hou me vooral bezig met gezinshereniging. Maar ik geef nu bijvoorbeeld ook voorlichting op scholen. Dan ga ik samen met een jonge vluchteling langs een middelbare school. Deze vluchteling vertelt dan over zijn leven en het vluchtverhaal. Dat maakt vaak heel veel indruk op middelbare scholieren. En daarmee creëer je draagvlak, dat is belangrijk.”

Robert: “We willen met onze stichting een verbinding tot stand brengen tussen mensen met verschillende culturele achtergronden. We kijken naar wat mensen bindt en willen zo meewerken aan een evenwichtigere samenleving.

Jan vult aan: “We willen voorkomen dat er groepen apart komen te staan in de Neder-

landse maatschappij. Dit doen we door middel van het organiseren van activiteiten zoals muziek, dans, zang, koken, film, theater en themabijeenkomsten.”

Waar lag je motivatie om deze stichting op te zetten, Robert? “Ik kwam als student werktuigbouwkunde 29 jaar geleden naar Nederland. Dit was een vrije keuze. Ik had genoeg van de Syrische mentaliteit en verhuisde naar Nederland, naar Nijmegen. Ik werkte jaren bij Philips. Daar was na 15 jaar geen werk meer. Via diverse omzwervingen kwam ik uiteindelijk weer terug in Nijmegen. Dit is ook echt mijn stad. Ik vind mensen in Nijmegen open en warm. Ik help graag mensen en besloot toen dat ik dat ook zou gaan doen. Ik werkte onder andere actief mee op het vluchtelingenkamp Heumensoord in 2015.

Ik organiseerde in 2017 een Flashmob in het centrum van Nijmegen, met een grote groep jonge, vooral Syrische mensen. Dat was zo'n succes dat dit uiteindelijk uitmondde in een Stichting.”

Accepteren en integreren

Robert: “Ik heb veel respect voor de Nederlandse cultuur en maatschappij en vind dat nieuwkomers dit ook mogen waarderen. Nieuwkomers moeten wat mij betreft accepteren en integreren. Ik vind dat de Nederlandse overheid best wat strenger mag zijn voor mensen die hier alleen maar een uitkering ontvangen en verder niets doen. Iedereen is welkom bij Mawteni, alle nationaliteiten, mannen, vrouwen, religies en geardheden.

Bij Mawteni zijn zo'n 120 mensen betrokken, vooral Syriërs, Sudanese en Eritreeërs. We zijn ook toegankelijk voor Nederlanders uiteraard!

Hij zegt lachend: “Syrische mensen zeggen dat ik heel streng ben. Dat klopt. Ik wil dat mensen op tijd komen en hun afspraken nakomen. Zo niet, dan is het klaar. Te laat komen betekent dat je niet meer terug hoeft te komen.”

Culturele Activiteiten

Robert: “We doen heel veel. We verzorgen culturele middagen, geven muzieklessen, maar hebben bijvoorbeeld ook speeddaten gedaan bij De Haard aan de Groenestraat. Het ging daarbij niet om daten voor een relatie, maar om elkaar te leren kennen. Informatie uitwisselen.

We hebben ook een mooi kookproject bij het Oud Burgeren Gasthuis, waarbij Syrische vrouwen koken voor de oudere mensen. Dan zitten de Syriërs tussen de Nederlanders aan tafel. Eigenlijk is het koken een symbool van

dankbaarheid van de Syriërs voor de gastvrijheid van Nederland.

Het koken en de kookworkshops liggen helaas even stil door corona, maar we pakken het meteen weer op als corona weer verdwenen is. We kwamen trouwens via dat koken ook in aanraking met Nijmeegse studenten. Dat was zo succesvol dat die studenten zelf ook een vereniging hebben opgericht: United for All.”

Robert: “Met Mawteni willen we graag een soort Community opbouwen waarbij iedereen Nederland als een soort thuisland gaat beschouwen. Nederland is voor mijzelf echt een thuisland. Ik voel me meer Nederlands dan Syrisch.”

En de toekomst? Robert: “Grote plannen. We hebben een aantal Flashmobs gedaan inmiddels en willen er ook nog eentje op de Dam in Amsterdam doen. Onlangs werd ik zelfs uitgenodigd om in Libanon te komen praten over Stichting Mawteni. Helaas wierp corona roet in het eten.”

Bekend worden in heel Nederland in drie jaar. De Wijkkrant voor Nijmegen-Oost is er dus op tijd bij. Het is mij wel duidelijk: Robert is één van die ongelooflijk actieve mensen die zestig uur per week ergens voor gaat. Hij blaakt van enthousiasme en gedrevenheid. “En ik heb nog een jaar”, roept hij vol optimisme terwijl hij me ook nog een doos dadelkoekjes overhandigt. Heerlijke kerel!

Voor meer info of inspirerende filmpjes: www.mawtenifoundation.nl.

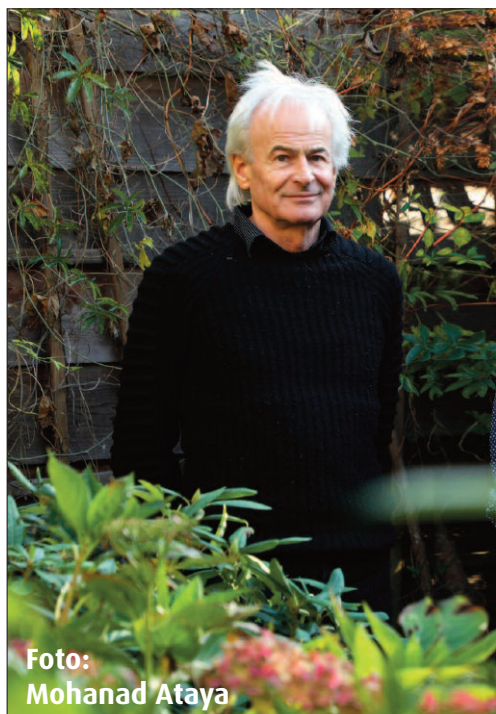

Foto: Mohanad Ataya

